

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 13 stycznia 2023 r.

Poz. 324

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.23.2023 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 5 stycznia 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2022 r., poz. 559 z późn.zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr XL/372/22 Rady Miejskiej w Braniewie z dnia 30 listopada 2022 r. w sprawie ustalenia stawki za jeden kilometr przebiegu pojazdu przewożącego dziecko niepełnosprawne zamieszkałe na terenie Gminy Miasta Braniewa do specjalistycznych placówek oświatowych, w części obejmującej:

- tytuł uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania: „przewożącego dziecko niepełnosprawne zamieszkałe na terenie Gminy Miasta Braniewa do specjalistycznych placówek oświatowych”.
- § 1 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania: „przewożącego dziecko niepełnosprawne zamieszkałe na terenie Gminy Miasta Braniewa do specjalistycznych placówek oświatowych”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 12 grudnia 2022 r., Rada Miejska w Braniewie, powołując jako podstawę art. 39a ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r., poz. 1082 z późn.zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy o samorządzie gminnym, ustaliła stawkę za jeden kilometr przebiegu pojazdu, o której mowa w art. 39a ust. 3 ww. normy kompetencyjnej.

Jednocześnie też, zarówno w tytule uchwały, jak również w treści jej § 1 Rada wskazała, że uchwalona stawka dotyczy przebiegu pojazdu, który przewozi dziecko niepełnosprawne, zamieszkałe na terenie Gminy Miasta Braniewa do specjalistycznych placówek oświatowych.

W ocenie organu nadzoru powyższa uchwała, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 39a ust. 3 ustawy, stawkę za 1 kilometr przebiegu pojazdu określa rada gminy, w drodze uchwały, przy czym stawka ta nie może być niższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 180 z późn.zm.).

Przepis ten, jak wynika z treści art. 39a ust. 1 i ust. 2 ustawy, stanowi delegację do ustalenia jednego z elementów uwzględnianych przy kalkulacji kwoty kosztów, zwracanych rodzicom, przewożącym we własnym zakresie dzieci, młodzież i uczniów, w przypadku niezorganizowania przez gminę bezpłatnego transportu i opieki w tym zakresie. Przepis dotyczy sytuacji, o których stanowi art. 32 ust. 6 i art. 39 ust. 4 ustawy Prawo oświatowe, a zatem odnosi się do:

- przewozu niepełnosprawnych dzieci pięcioletnich i sześcioletnich oraz dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy - do najbliższego przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej, innej formy wychowania przedszkolnego lub ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego
- przewozu uczniów niepełnosprawnych, których kształcenie i wychowanie odbywa się na podstawie art. 127 ustawy - do najbliższej szkoły podstawowej, a uczniów z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją, z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym - także do najbliższej

szkoły ponadpodstawowej, do końca roku szkolnego w roku kalendarzowym, w którym uczeń kończy 21. rok życia

· przewozu dzieci i młodzieży, o których mowa w art. 36 ust. 17, a także dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami sprzężonymi, z których jedną z niepełnosprawności jest niepełnosprawność intelektualna - do ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, do końca roku szkolnego w roku kalendarzowym, w którym kończą 24. rok życia (w przypadku uczniów z niepełnosprawnościami sprzężonymi, z których jedną z niepełnosprawności jest niepełnosprawność intelektualna) lub 25. rok życia (w przypadku uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych).

Podnieść należy, że zgodnie z treścią art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej, w tym rada gminy jako organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa. W konsekwencji rada gminy formułując postanowienia uchwały, nie może nimi wykraczać poza zakres ustawowego upoważnienia. Niezastosowanie się zaś rady gminy do powyższego wymogu, traktuje się jako istotne naruszenie prawa.

W ocenie organu nadzoru, regulacja zawarta w tytule uchwały jak również w jej § 1 w zakresie sformułowania - „przewożącego dziecko niepełnosprawne zamieszkałe na terenie Gminy Miasta Braniewa do specjalistycznych placówek oświatowych”, jest niezgodna z art. 39a ust. 3 ustawy, bowiem wykracza poza upoważnienie do stanowienia przez radę gminy wyznaczone tym przepisem. Ustawodawca bowiem upoważnił radę wyłącznie do uregulowania stawki za 1 kilometr przebiegu pojazdu, natomiast Rada Miejska w Braniewie kwestionowanym postanowieniem określiła cel, któremu mają służyć powyższe uregulowania, ograniczając przy tym zakres podmiotów uprawnionych do skorzystania z nich, modyfikując tym samym materię ustanowioną ustawą.

Na marginesie wskazać należy, że bez znaczenia przy ocenie legalności kwestionowanej uchwały, pozostają aktualne uwarunkowania faktyczne, funkcjonujące na obszarze danej gminy w dacie podejmowania uchwały, a mianowicie - które obowiązki wskazywane w przepisach art. 32 ust. 6 i art. 39 ust. 4 ustawy Prawo oświatowe gmina spełnia poprzez zorganizowanie bezpłatnego transportu i opieki we własnym zakresie, a które poprzez zwrot rodzicom kosztów przewozu. Uwarunkowania faktyczne są zmienne. Delegacja normy kompetencyjnej ogranicza się do wskazania stawki za 1 kilometr przebiegu pojazdu, a stawka ta będzie miała zastosowanie w przypadkach wynikających z ustawy, także w razie zmiany uwarunkowań faktycznych.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki